तस्माद् दृष्टानुरागिण्याः कुरु पाणिग्रहं मम,
इत्य् उक्तः स तया चक्रे देवदत्तस् तथा 'इति तत् । 215
स्थित्वा च कंचित् कालं स गर्भभारे तया धृते
जगाम पुनर् आगन्तुं तं महाव्रतिनं प्रति । 216
शशंस च यथावृत्तं तत् तस्मै सभयं ततः,
सो ऽप्य् एवम् आत्मसिद्ध्यर्थी जगाद 'एनं महाव्रती । 217
भद्र साधु कृतं, किंतु गत्वा 'अस्या यक्षयोषितः
विपाट्य 'उदरम् आकृष्य शीघ्रं गर्भं तम् आनय । 218
इत्य् उक्त्वा स्मारयित्वा च व्रतिना पूर्वसंगरं
प्रेषितस् तेन भूयस् तां देवदत्तो ऽप्य् अगात् प्रियां । 219
तत्र तिष्ठति यावच् च तद्विभावनदुर्मनाः,
तावद् विद्युत्प्रभा सा तु यक्षी स्वयम् अभाषत । 220
आर्यपुत्र विषण्णो ऽसि किमर्थं, विदितं मया
आदिष्टं जालपादेन तव मद्गर्भपाटनं । 221
तद् गर्भम् एतम् आकर्ष पाटयित्वा मम 'उदरं,
न चेत् स्वयं करोम्य् एतत्, कार्यं क्व् अस्त्य् अत्र किंचन । 222
एवं तया 'उक्तः स यदा कर्तुं तन् न 'अशकद् द्विजः,
तदा 'आकृष्टवती गर्भं सा स्वयं पाटितोदरा । 223
तं च कृष्टं पुरस् त्यक्त्वा देवदत्तं तम् अभ्यधात्,
भोक्तुर् विद्याधरत्वस्य कारणं गृह्यताम् अयं । 224

Digitized by Google